

Wolweti-m.: 16mal Talwe-kuu p.

Wõnnu-linnas: 1) 15mal Kõunla-kuu pääwal, linna-laot.
2) 11mal Jaani-kuu pääwal. 3) 16mal Wiina-kuu p.
4) 10mal Jõulu-kuu p., linna-laot.

Wõõbsus, Nāpina libbekennas: 1) 9mal Lehe-kuu pääwla,
Nigula-laot. 2) 10mal Jõulu-kuu pääwal.

Wõrru-linnas: 1) 7mal Nääri-kuu pääwal, linna-laot.
2) 2sel Kõunla-kuu p. 3) 22sel Kõunla-kuu p. suur
sassa laot, 8 pääwa. 4) 10mal Järi-kuu p., weikse-laot.
5) 24mal Jaani-kuu p. weikse-laot. 6) 24mal Nihkli-
kuu p., Nihkli-laot. 7) 7mal Wiina-kuu p., linna-laot.
8) 20mal Talwe-kuu pääwal, weikse-laot.

Narwa-linn veab linna, weikse ja hobuse-laota 6maist kuni
10ma Kõunla-kuu pääwani — ja 20maist kuni 23mal
Nihkli-kuu pääwani.

Ühe ilusa mõistatuse ilus üles- arwamine.

Seesama, kes sõjas (rootši kuningas Karel XII
wasta) nii waper, rahu aeal nii kange Poolamaa
kuningas ja Saksamaa Kuurwürst, August I, kes
oma rammu poolest tugew sai hüütud, (surnud
Warschawis, 1 Kõunla kuu pääwal 1733, oma
63 aasta wanaduses,) läks üksford ilma mingi-
juguse auu tähela oma kõrgest seisusest, üsna üksi
ligema Üübigau lossikese juures jalutama. Põssi
Üübigau oli ta alles hilja aea eest oma Feld-
maarschali Flemmingi käest enesele päriseks ost-
nud, see seisis sel aeal Dreesdeni linna lähedal.

Oma jalutamise peal wõtis ta seda teed etc, mis
otsekohe Zischingi poole läheb; ja kellest nüüdsel
aeal seda vähemadki jälge enam näha põle. Töö
tegiate hullas, kes wälja peal tööd tegiwad puu-
tus üks noormees temale silma, kes rõemfaste
lauldes, oma tööd palju agaramalt kui tema selt-
simehed tegi.

„Kuda sinu nimi on?“ küsis kuningas tema
käest. — „Minu nimi on Willem Kaarig“, —
wastas talupoeg. „Kui palju teenid ja pääwas?“
— küsis kuningas jälle. — „Neli grossi“, was-
tas talupoeg. — „Seda põle siis küll kuigi palju,
wõid ja sellest siis elada?“ — küsis kuningas
edasi. — „Elada, hui! Kui ma aga seda üksi
pruugiks; — aga, herra! Ma pean kaa sest ra-
hast weel intressid maksma, ja forjan kaa üht
suurt kapitaali. Wõite teie kaa nõnda teha?“ rää-
kis talupoeg. „Armas sõber!“ rääkis kuningas.
„Mõistatuse sees heliseb mõnigi asi wäga imeli-
kult, ja mis ometi iseenesest midagi ei ole, kui ot-
sus kae on. Anna mulle selle mõistatuse üle sel-
ged otsust, ja ma tahan sind see eest tänada, ehk
küll so jalaja mõistatus iseenesest suuremad wäärt
põle, kui ta kaa weel fõrd nii ilus wälja näitaks
kui ta praegu on.“

„Tulge minu elumajasse“, ütles talupoeg, —
ja pööras ise ees otse teed ühe ligema waele urt-